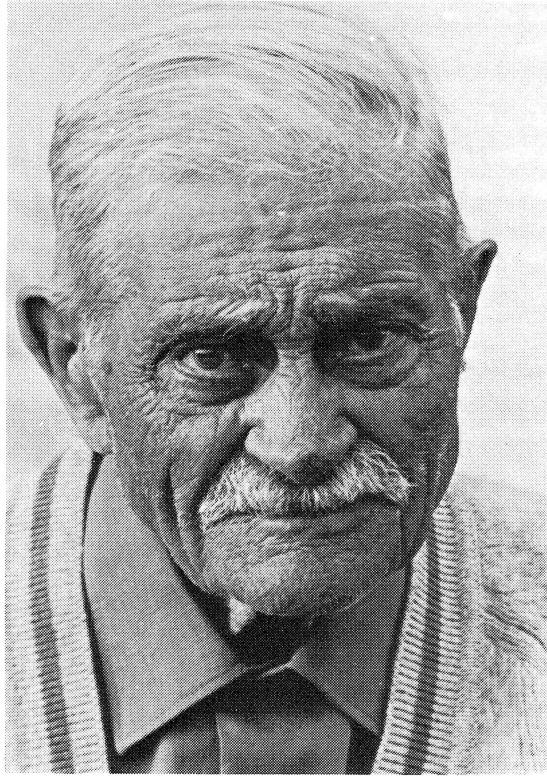

Ä så morfar åldär int tålum

I minns full, ur glad du vårt,
då i köjtät ättär di å gnog,
— les fö mi morfar,
då glisät du litä,-- å sågait så nögd,
— Hm, i lä full ä då

Då fikk i sätt mi upi knini a di,
mäss du sät å mässät, å las, min glasogor framå nevi.
Ingän, a då lesi så fint da ättär,
um, — Tom Puss--- Blondi---- Mandrake,
å ållt vänd däm jättät.
Dan sät du,--- å bledrätt i tidnindji,
blätät litä upå timmlindjän,
fö tä få bladä tä fiå,
ä djikk litä klint ända--- min däjnä krokå fingär.
Å i minns ur ä luftät--- je ren frisk luft,
ä luftät sågmjöl åv di.

Du add muntasär undär nevi,
ibland luvätt du mi-- tä pet litä ati däm,
då fikk i putå litä ati dömda grå stråni
så brukät vårå vätär, då du kam in um vittra,
å, så du klippät so noga,-- min saxn, (så var bar a dö)
vänn sundagsmångån.

Carl Öhman

Yvirållt da du va, suld i ligg min,
ligg uti, å sjå vänd du ålldå min.
Du vårt ålldår grenjån å mi,
slåkså odror vårtå.

I bland stakk du a mi nån slant
jänn fämöring, å ibland ti, o,
fö tä tjöp nån kola.
Då kringät i mi -- båti kòpån,
kòjtät-- ljetäst i duvdä-- èl väjiän,
fö dä mjästa-- skolosn -um sumårn.

Då du var bårtär Soldn å byddjät
rantät i full ättär ibland, bå då i fikk, å int fikk,
klesjätt bå ögt, å lågt,
skuttät milå bjälkum, å yvir uspäjkadn tråsbåttn,
å fann att di, båti någu rån, min åmårn i nåvåm.
Jänn gång, va du upå tjörtjon,---
tatjä add fe sund, å du va da fö tä lågå.
Då klesjätt i ättär di
upp genum tornå djikk i,
trampät gambål yrgrepi trappstig,
da fok add gändji, i yvir undra år.

Dan upå tatji, kund i sjå bå väjtt å brett,
lindor, så låg slåkså små lappär,
å vårt jätt uvsinnås sturt stjok,
så stjyftät i ulåjk grön å gol färgär.
Stugur å fjos i små klåså--såm fö tä a sällskap,
å int böv känn si jesummär.

Milå åkrum å stugum, såg ä åit såmä vårmär, um verodär,
å va vegär--- i såg väjjiän emat.
Summ stass djikk ä fok---slåkså mårer, såg däm åit.
Skoijän så i såg, va mörk grön, — låg mjäst åjtvi sjom
å bårtå min da, långt bårtå sjon---blå bjeri,
---i tänkt---- må säj um ä finns nå, nå längär bårt?

Då såg du mi, morfar--- ur i stod dan å vinglätt
upå nåttjim.
Dov slåkså du va, add int du ärt att i kam
Då vårt du jålåkk å mi,
galät å mullät, så du vårt alldelås rod i ogum.
I kringätt mi nid, ljetäst i duvdä---nu add i nug gart
nå gali.

Mån, då du kamm emat a kvälldim,
då tog du mi upi knini,
å tålät um, vänd du add vurti so arg fö.

Ä va fö att du add vurti so rädd att i suld dämp nid.
I minns, ur undli i tykt ä va,
att sturt fok--vårt argär, då däm vårt räddär.

Ä sä vårt du gåmål, morfar.
Ryddjän vårt ändå krokågär---ättär ållt du add buri.
Dömda knotå nävä, å invitji fingär så du add,
djikk int tä bruk nå mer, djikk int tä rättåjt.
Då sät du dan, å berättät um ur ä add ve,
kamjug ur ä va upå o tidi---dan båti Merikon.

”I minns full ur ä va, då vir vaum i Minesota jänn vittär,
vir addum int aft nå arbet, upå fler vikur,
å int addum vir nå jätå kvär.
Ä va tä go frå farm å båti farm, å fråg um däm bövd nå fok.
Ä va i, å Ällas, å jänn väjneskarr-----”

Män du ärd int däm, du va ju dov du,
----ur däm pratät umkring di,
ur däm trodd, däm add ärt ålltijop---förr.
Du fikk sitjs dan å ”tjyrå” fö di sjov,
mäss odror pratät um nå elt ana.

Änn sä då, ur djikk ä sä då, morfar?
Vir växätum upp, flyttätum långt bårtum dömda bjeri,
djyftätum våss å fingum krippär,
män --vir glämdum åv tä är å di, tä ta redå nå mer,
um ållt ita så du byrdå berätt um ---frå dan bårtä,
vir djärdum ålldär våss lidugär.
Nu då ä e fö sent,----vitum vir ur viktit ä va,
----ä du add tä tålum.

Ä stor jänn tom stol ata kjöksbordi,
----du brukät sitj da å berätt----
Du va dov,---å du berättät fö dov ärum, o,
um ållt ita, så vir äddum vilja vitå --nu,
ållt ita så du tog min di ---då du fo.

Åv ita, am vir nu ållär fändji lär våss,
att då gambälfotjä a nå tä tålum
då sum vir ärå,---vårå nyfitjigär---fråg um,
å latt däm berätta.
Jänn dag e däm int jän nå mer,---då stor stoln nakun å tom
Däm a täji ållt, så vårt usagt min si,
släkså morfar.

Öhmans Margareta